Reklámimport

TAKÁCS VIKTOR

Ez olcsóra állítja (át) önt! Húzza a csíkot! Velúrban túrázik az úr (hölgy)? Nyitott a kötöttre? Kevés pénzért sok élmény! Minden hatalmat a színeknek! – akár kérdésként is feladhatnák, valamelyik tévévételkedőben, hogy hol olvashatóak ezek a fura mondatok. A következő idézet pedig megkönnyíthetné a dolgukat: „A gyártó késedelmes, vagy elmaradó szállítása estetére mas árucikkek vagy az utánszállitásfelajánlásának jogát fenntart juk."(sic!) Mindezek egy reklámfüzetben olvashatóak.

„Áraink pár cipőre és nem darabra vonatkoznak nem tréfa!" (sic!) – áll a lap tetején. S a külföldi érdekeltségű szegedi lábbeli-szaküzlet nem tréfál, komolyan gondolták ezt a sok sületlenséget és helyesírási képtelenséget, hogy majd ettől tódulni fognak a vevők a boltba.

Mentsége lehetne a hazai üzlet- és ötletembereknek, hogy ezeket a reklámszövegeket nem magyar adópréstől sanyargatott agyak találták ki, hanem a kinti aranyakat érő szlogeneket fordították le – hibásan – anyanyelvünkre.

De ez nem mentség.

Ráadásul nem egyedi esetről van szó, hiszen ha a Magyar Televízió bugyuta reklámjaitól sajgó fejjel átkapcsolunk valamelyik égi csatornára, s bírjuk a nyelvet, rögtön rájöhetünk, hogy ott sem sokkal elmésebbek az üzleti klipek.

Itt van például a szuper csoki-reklám, mely – külföldön és kis hazánkban egyaránt – igazán csillapítja az étvágyat. A reklámficsúr ugyanis hot-dognak, hamburgernek és sült krumplinak fittyet hányva a mogyorós csokoládé mellett dönt. Most gondoljanak arra a négytagú családra, amely ebédidőben étterem – gulyás és pörkölt – helyett beront az édességboltba, Vagy a kohászra, aki az üzemi étkezde meleg löttye helyett pár dekás csokoládéval a gyomrában dolgozik tovább. Egyébként a reklámficsúrt sztvesen összeugrasztanám, azzal a fogorvosra emlékeztető alakkal, akiről kiderül, hogy csak egy gondos apa. Aki vigyáz gyermekei fogainak épségére.

Sokszor eszembe jut Markos György válasza a megszeppent tiniriporter kérdésére, a régi Tizentúliak Társasága című tévéműsor egyik adásában: ha arra gondolsz, magamtól vagyok ilyen hülye.

A reklámnézés közben én is erre gondolok, hiszen mi nem magunktól vagyunk ilyen hülyék.

Importáljuk.

ÚJ FILM

A végső megoldás: Halál 3,

avagy: Forró vizet a kopaszra!

Főszereplők: Sigourney Weaver, Charles N. Dutton, Charles Dance, Paul McGann, Brian Glover, Lance Henriksen.

Rendezte: David Fincher

Közel háromszor két óra kellett ahhoz, hogy végre elpusztítsák ezt a rémséges űrszörnyet. A Nyolcadik utas a Halál, A bolygó neve: Halál, és A végső megoldás: Halál című filmek kifejezetten a gyenge idegzetű nézőknek készültek. Bár megjegyzendő, hogy a harmadik részre egészen elgyöngült az űrszörny, mert az elsőben még mindent átmart a testéből áradó savas vér vagy valamilyen váladék, de az utolsó részben már nyugodtan lezárhatták orra előtt az ajtót, nem tudott áttörni rajta.

Ripley hadnagy egyetlen túlélője egy lezuhant űrhajónak, vagyis egy darabig azt hiszi, hogy egyetlen, de hamarosan kiderül, hogy arra a fegyenctelepre, ahová megmentői besegítették, magával vitte az űrszörnyet is. Sőt az ő testében is növekszik egy szörny, ezért ha elintézik a nagy űrszörnyet – bár néhány baltán és késen kívül semmilyen fegyverük nincs –, akkor az ő testében fejlődő szörnytől csak akkor szabadulnak meg, ha Ripley-vel is végeznek. Ez persze nem jelentett a telepen különösebb gondot, mivel a fegyencek között szinte mindenki többszörös gyilkos volt.

A reménykeltően félelmetesnek, és olykor gusztustalannak induló film a vége felé haladva lassan elveszti ezt a „varázserejét".

A legtöbb fantasztikus vagy horrorisztikus filmben már megszokhattuk, hogy van valami rejtély, valami, ami a néző fantáziáját is megmozgatja, hogy ezzel minél mélyebben belekeverje a produkcióba. A végső megoldáshoz vezető úton viszont mindent megmutatnak – talán többet is –, rejtély nincsen. Tudjuk, hogy a szörnynek el kell pusztulnia, a cím is ezt ígéri, és már csak az a kérdés, hogy hogyan? Hát, igen. Forró ólmot öntenek az űrszörnyre, de ezt túléli, majd a fizikából jól ismert hőtágulás törvényére támaszkodva kinyírják a „vérszopót". Ugyanis majdnem úgy alakul a film vége, mint a Kismalac és a farkasok című mesében, csak itt nem Forró vizet a kopaszra! a jelszó, hanem Hideg vizet az ólomtól felforrósodott szörnyre! És láss csodát: a szörny nem bírja a gyors hőmérsékletváltozást, és mint egy tejesüveg, szétpattan.

A végső megoldás pedig: Ripley hadnagy a mellkasából éppen előtörő szörnnyel az izzó ólomtengerbe veti magát. Csak hát az a baj, hogy ha jól emlékszem, az ólomnak sokkal nagyobb a sűrűsége, mint az embernek, ezért nem merülhet el benne – ezt egy viszonylag jól képzett nyolcadik osztályos is tudja. Sebaj, csak legalább a szörny merüljön el!

PODMANICZKY SZILÁRD

A konzervatórium „nagy dobása"

Alain Besson és Weninger Richárd egy fesztivál tervéről

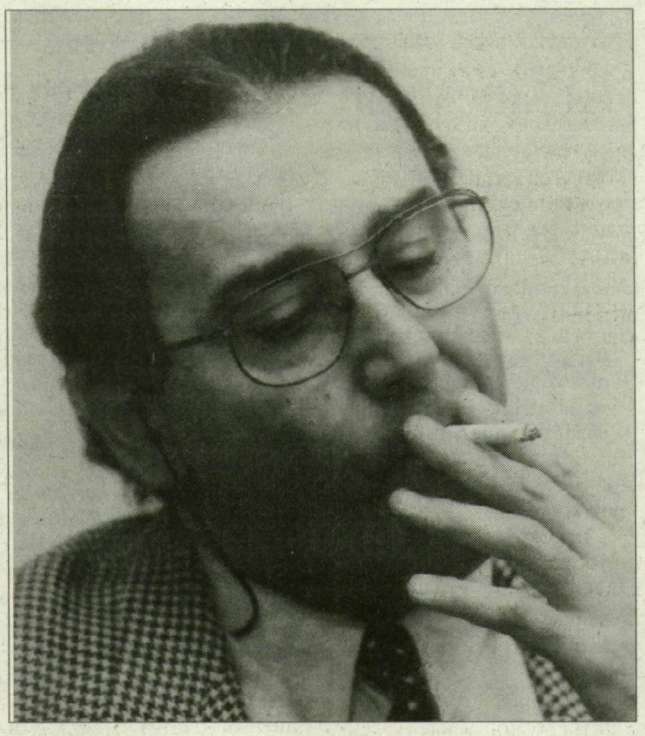

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Alain Besson

A szegedi konzervatórium „nagy dobásra" készül. Igazgatója, Weninger Richárd karmester, és a Franciaországból újonnan ideszerződött kamarazene tanár, Alain Besson brácsaművész, jövő nyárra nemzetközi zenei fesztivált tervez a Szegedi Ünnepi Hetek idejére. A terv megvalósulását illetően sokat ígér, hogy a francia művész, saját vonósnégyese mellett, a fesztiválszervezésben (és a szponzorszerzésben) már gyakorlott irodát vezet, amely értesülésünk szerint a francia kultuszminisztérium támogatására is számíthat a szegedi kamarazenei találkozó megrendezésében.

– Besson úr, a szegediek biztosan kíváncsiak, miért éppen ebben a városban kíván dolgozni?

Alain Besson: – A történet tavaly decemberig nyúlik vissza, a vonósnégyes Mozart születésének 200-ik évfordulóján tartott Clermont-Ferrand-i koncertjéig, ahol nem csak a francia politikusokkal, többek között Valéry Giscard d'Estaing-nel, hanem a külföldi intézetek és nagykövetségek képviselőivel is volt alkalmam találkozni. Már ekkor terveztem, hogy a zenekart jó lenne nemzetközivé tenni, vagyis más országokból szerződtetni művészeket, s kapóra jött a Clermont-Ferrand-i találkozás Csernus Sándorral, a párizsi Magyar Intézet művelődési vezetőjével. Ő említette, hogy a magyar vonósok érdeklődnének a lehetőség iránt, s mindjárt megkértem, szervezze meg ezt. Egyébként innen származik szép barátságom egy szegedi zenész hölggyel, akinek a javaslata később közrejátszott abban, hogy ezt a várost választottam a fesztivál színhelyéül. Előbb azonban, idén nyáron a franciaországi Cadillacban a kvartettel rendeztünk egy vonósfesztivált, amelyet a párizsi kultuszminisztérium is nagy érdeklődéssel követett. Itt született az ötlet, hogy ugyanezt külföldön is meg lehetne szervezni. Ettől kezdve egyenes út vezetett Szegedig. Fölkerestem a konzervatóriumot, és Weninger Richárd igazgató úr személyében a kultúrára rendkívül nyitott egyéniséget találtam, úgy is mondhatom: igazi humanistát. Azt hiszem, közös munkával, magas színvonalú zenei fesztivált szervezhetünk Szegedre. Mit tehetnék még hozzá? Szeretem a magyarokat, és úgy érzem, engem is barátsággal fogadtak.

– Igazgató úr mit szólt a fesztivál tervéhez?

Weninger Richárd: – Mondanom sem kell: rendkívüli öröm számunkra, hogy Besson úrral együtt dolgozhatunk e rendezvényen. Az utóbbi két év előtt, tárgyi és személyi okok miatt nemigen volt arra lehetőség, hogy az intézmény jelentős versenyeket és találkozókat szervezzen Szegeden. A konzervatóriummá alakulás óta azonban a tárgyi feltételek lényegesen jobbak lettek, s olyan kiváló művésztanárok szegődtek ide, akikkel jelentősebb zenei rendezvényeken állhatunk ki Szeged polgárai elé. Ilyen volt az elmúlt évi fuvolás-találkozó, ilyen a mostani énekverseny, s örömmel nyitunk lehetőséget annak, hogy nyaranta ismét a városra lehessen irányítani az ország és a külföld zenei életének figyelmét.

– Besson úr, ön az elmúlt években vállat már professzori állást több francia konzervatóriumban. Összehasonlítaná ezeket a szegedivel?

Alain Besson: – Nem túlzás, ha a szakmai színvonal tekintetében a szegedi konzervatóriumot a francia nemzeti zenei főiskolákkal, a párizsival, a lyonival tekintjük egyenrangúnak. A tanárokat nagyra értékelem, én is büszke vagyok arra, hogy itt dolgozom. Ezenkívül, véleményem szerint helyes az az út, hogy a konzervatórium a nemzetközi kapcsolatokra törekszik, akár vendégművészek, akár külföldi tanárok meghívásával.

– Meséljen arról, milyennek képzelték el a szegedi fesztivált?

Alain Besson: – Alapjellege szerint fúvós és vonós kamarazenei találkozó lesz. Az első évben 6-8 koncertet tervezünk, körülbelül két hét alatt. A Cadillac-i fesztivál mintájára már meglévő kamarazenei együttesek kapnak meghívót, illetve jelentkezhetnek, vagy szólóhangszeresek akikből, a Weiner Kamarazenekarra építve, egy-egy koncertre kamarazenei fesztiválegyüttest szervezünk. Az együttes a Mozart-forma alapján állna fel, 24 vonóssal és 8 fúvóssal. A fesztivál műsorát ezen kívül fúvós és vonós mesterkurzus egészíti majd ki, s úgy gondoltuk, minden évben meghívunk két sztárvendéget is. Hogy jövőre kik jönnek, azt most ne kérdezze, egyelőre még egészen hosszú listám van. Most csak annyit mondanék: egy magyar és egy francia művész jönne, s ez jelképezné azt az eszmét, a magyar-francia barátságról, amit magunk is vallunk.

– Weninger úr, körülnézett-e már azzal a gondolattal, hogy hol lehet Szegeden zenei fesztivált rendezni?

Weninger Richárd: – Igen, természetesen, de végleges választ nekem is nehéz lenne még adnom. Köztudott, hogy a Tisza Szálló hiányában hangversenyterem-gondjai vannak a városnak. Ha viszont csak azt nézzük, hogy hol lenne lehetőség, akkor szóba jöhet a Deák Gimnázium, és az egyetem aulája, a múzeum, a városháza udvara, vagy esetleg a zsinagóga, és természetesen a konzervatórium épülete, valamennyi termével. Fontos itt elmondanunk, hogy a fesztivál a Szegedi Ünnepi Hetek műsorába illeszkednék bele, a szabadtéri játékok ideje alatt, de nem az előadások napjain. Így végre megoldható lesz az, hogy a nyári kulturális főeseményt ne egyedül a szabadtéri programja jelentse, hogy a szegediek és az ideérkezők bővebb kínálatból

PANEK SÁNDOR

Szabadfőiskolai tagozat

A "Sola Scriptura" különböző tagozatai közül szombaton Szegeden is megindul a Szabadfőiskolai tagozat. A Szőregi utca 6/B. szám alatti magánépület lesz az első konzultációs alkalom színhelye, majd pedig a további előadásoké. Az érdeklődők már ezen a szombati napon, délután kettőtől megismerkedhetnek a következő két félév tárgyaival. Időrendi sorrendben lesz szó a megváltás és a Szentírás történetéről, előadások hangzanak el a Bibliai zenéről és etikáról, valamint lesz Írásmagyarázat is. A stúdiumok gyakorlatig díjtalanok, hiszen az első konzultáció után, amely szadadon és díjtalanul tájékozódó jellegű, a további egy félévre mindössze száz forintot kell fizetni. Ez évi nyolc eseményt jelent. A főiskolán olyan oktató is előadást tart, mint például a méltán híres bibliamagyagyarázó Reisinger János. Az érdeklődőket Csabai Tamás várja még péntek este a 335-520-as telefonszámon.

Országos énekverseny

Szegedi Ősz '92

Háromnapos országos énekverseny kezdődik Szegedi Ősz 92' címmel pénteken a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Konzervatóriumában. A versenyt idén tavasszal hirdették meg, s azóta az ország hat nagyvárosában, Szegeden, Budapesten, Debrecenben, Győrött, Pécsett és Miskolcon tartott előválogatókon 55 magáneneket tanuló hallgató szerezte meg az indulás jogát. A döntőnek kiváló szakmai zsűrije lesz: *Simándi József* Kossuth-díjas kiváló művész (elnök), *Andor Éva* érdemes művész, a Magyar Állami Operaház énekművésze, valamint *Varasdy Emília*, a budapesti Zeneakadémia tanszékvezető egyetemi tanára részvételével.

A Szegedi Ősz 92' programja október 23-án este 7 órakor, nyitóhangversennyel kezdődik. Fellép: Andor Éva énekművész, Felletár Melinda hárfaművész és Huszár Barbara főiskolai hallgató; zongorán kísér Varasdy Emília és dr. Simor Ferencné. Az első nap estéjén lesz a sorshúzás is, amely a két korcsoporton belüli fellépés sorrendjét dönti el. Másnap, 24-én 11 órakor az első korcsoport versenye, 15 órakor pedig a másodiké kezdődik. Az énekversenyt, október 25-én 11 órai kezdettel, díszhangverseny zárja a nyertesek közreműködésével. Valamennyi rendezvény a konzervatórium hangversenytermében kap helyt.

A szegedi konzervatórium, most induló énekversenyével hagyományt kíván teremteni. A tervek szerint a Szegedi Ősz kétévente várja majd a nem professzionális énekeseket.

Ünnepi kóruskoncert

Erdős János szegedi karnagy 70-ik születésnapja alkalmából a szegedi önkormányzat, a Bartók Béla Művelődési Központ, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 1-es számú Gyakorló Általános Iskolája és a Vasutas Művelődési Ház ünnepi kórushangversenyt rendez a Deák Ferenc Gimnázium aulájában.

A kórushangverseny közreműködői: *a JGyTF 1-es Gyakorló Általános Iskolájának Bartók Gyermekkórusa, a Szegedi Ifjú Zenebarátok Kórusa, a Szegedi MÁV Hazánk énekkara, Delley József (zongora). A koncerten Erdős János vezényel.*

A hangverseny műsora: Boyce – Alleluja (összkar); Friderici – Baráti kör (vegyeskarok); Bach – Ragyogva tűz a napsugár; Mozart – Ave verum; Kodály – Cohors generosa; Bárdos – Zsoltárkánon (összkar); Kodály – Angyalok és pásztorok (egynemű kar), Esti dal, Vízkereszt; Handel – Győzeli dal a Júdás Makkabeus című oratóriumból (összkar); Vavrinecz – Széles a Balaton (vegyeskarok); ismeretlen szerző – Tuordion; Bárdos – Bogojai táncok; Verdi – Kórus a Nabucco című operából; Kodály-Berzsenyi – A magyarokhoz (összkar).

A hangverseny ma 18 órakor kezdődik.